

รายงานสืบเนื่อง
จากการประชุมวิชาการ (Proceedings)
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

ราชก្ភวิจัย ครั้งที่ ๖ RUNIRAC VI

ราชภัฏ ราชภัฏดี
สืบสานศาสตร์พระราชา
สู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๑๗-๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เทaben

คำนำ

จากมติของที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง มอบหมายให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กฤษเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6 ราชภัฏราชภักดี : สืบสานศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” (The 6th Rajabhat University National and International Research & Academic Conferences (RUNIRAC VI) ในส่วนของภาควิชาการจัดขึ้นระหว่างวันที่ 17 - 18 สิงหาคม 2563 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศได้นำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเผยแพร่สู่สาธารณะ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัย ในระดับชาติและนานาชาติ ตลอดจนเพื่อเชิดชู ยกย่องนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยและจากองค์กรชาวบ้าน ที่มีผลงานดีเด่นในด้านต่าง ๆ

การประชุมวิชาการครั้งนี้ประกอบด้วยการนำเสนอทบทความวิจัยและบทความวิชาการรูปแบบบรรยาย (Oral Presentation) และการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation) โดยใช้วิธีการนำเสนอรูปแบบ Video Conference แบบออนไลน์ ซึ่งการนำเสนอทบทความวิจัยและบทความวิชาการแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครุย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

การจัดการประชุมวิชาการ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6” นี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กฤษได้รับความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมจากองค์กร สถาบันทั้งในและต่างประเทศ

คณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6” ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดงานครั้งนี้จนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะได้รับประโยชน์และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ตลอดจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์สู่การพัฒนาท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน

คณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6”

คณะกรรมการกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ
และนานาชาติ

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ งานราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุญจน์

คณะกรรมการกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (International level)

1. ศาสตราจารย์อภิชาต สุขสำราญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์วีรชาติ เพรเมานันท์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์พรรณี บัวเล็ก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุญจน์	กรรมการ
4. Professor Dr. Toshiyuki Miyata Tokyo University of Foreign Studies	กรรมการ
5. Professor Dr. Denisse Hernández Autonomous University of Melissa Garza Nuevo Leon, Mexico	กรรมการ
6. Professor Dipl.-Päd Haupt Wolfgang Pedagogical University, Austria	กรรมการ
7. Assistant Professor Dr. Muhammad Bayero University Kano, Nigeria Abdussamad Abdussamad	กรรมการ
8. Dr. Roger Casas Ruiz Academy of Sciences, Austria Austrian	กรรมการ
9. Dr. Cameron McLachlan มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิษฐ์ ปันทองวิชัยกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุญจน์	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ (National level)

1. ศาสตราจารย์ปราโมทย์ ประสาทกุล มหาวิทยาลัยมหิดล	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์มนัส พรมโคตร มหาวิทยาลัยมหิดล	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ชัยน์ พิเชียรสุนทร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ปรัชญานันท์ นิลสุข มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์พนิต เข็มทอง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ประพันธ์ ปันศิริโตรดม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์สมชาย ปราการเจริญ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์กมลชัย ดวงวนิชนาม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์วิลาสันย์ จาเร็วิริยานันท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยพร ท่าจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	กรรมการและเลขานุการ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(1)
สารจากประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ	(3)
สารจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	(5)
คณะกรรมการกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ	(7)
สารบัญ	(9)
ตารางรายชื่อผู้นำเสนอด	
นายภูมิลักษณ์รำลีเสือแบบлан ตำบลบ้านติ้ว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์	
อังคณา จันทร์แสงครรชี, นางปาริชาติ ลาจันนนท์, นายสมศักดิ์ ภู่พรายงาน และนายจักรินทร์ ร่วัฒน์พงศ์	1
ผลงานสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นสื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนพหลโยธิน 32 ทรงกฤษณ์ คงสัน	10
สถานการณ์และการแก้ไขปัญหาหนี้สินครัวเรือนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมบ้านนาชัย จังหวัดขัยนาท	
ปิยพร ท่าจีน, สุมาลี ไชยศุกรากุล, อริพงศ์ ไชยมังคละ และศิรัส ทองเชื้อ	14
การศึกษาการคงอยู่ของเพลงหน้าพาทย์ในพิธีกรรมงานมงคลของไทย จิติวุฒิ สุขศิริวัฒน์	15
กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมของมาลา คำจันทร์ ปฏิพนธ์ อุทัยานุกุล	24
การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชุมชนมีสุขด้วยภูมิปัญญาของพระราชา ในพื้นที่ตำบล ป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย	
จำเริ พระสุนิล	34
ปัจจัยพยากรณ์คุณภาพชีวิตของผู้ดีมแอลกอฮอล์ในจังหวัดเชียงราย วัชรพงษ์ เรือนคำ	35
การพัฒนาชุมชนต้นแบบ : กรณีศึกษา ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของ ราชภัฏในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ร่วมโครงการพัฒนาชุมชน ตำบลราษฎร์ อำเภอครีสำโรง จังหวัดสุโขทัย	
ณรศรา พฤกษาวน, วรารัตน์ วรรักษ์ และณัฐธิรา ทับทิม	43
การศึกษาภูมิปัญญาและสืบสานงานจำหลักไม้ของนายจิ้ว แซ่ตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรตัน พ่วงพงษ์	51
การบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของชุมชน โดยการจัดการขยายผลให้ ขยายระดับรายได้ให้กับกลุ่มผู้สูงอายุและชุมชน กรณีศึกษา ตำบลคลองโโยง อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	
ดร.ธงชัย ทองมา และจิตราวดี รุ่งอินทร์ กันกา	60

การออกแบบประสบการณ์สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยด้วยกิจกรรมในชุมชน ที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ต นิมิต ชูนสัน.....	71
ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการสร้างวัตกรรมท้องถิ่น และการนำหลักธรรมาภิบาล มาประยุกต์ใช้.....	80
สุภาวดี ศรีชัยสุวรรณ, พิมจันทร์ แสงจันทร์ และลัคนา ศักดิ์ดิวงศ์.....	88
งานวิจัยสร้างสรรค์ทางดนตรี: เสียงดำเนินแห่งวัฒนธรรมการปฏิรูปสู่วรรณคดีบทเพลง ร่วมสมัยแห่งราชอาณาจักรไทย.....	96
ประเสริฐ ฉิมท้วม.....	105
การวิเคราะห์จุดจุงใจในสารที่ปรากฏในคำขวัญสายการบิน ปัญญา จันทร์สิงห์.....	113
การสร้างหนังสือภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (เล่มเล็ก) สำหรับผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยวัยที่สาม จังหวัดเชียงราย.....	123
สาวคนซื่อ จันตีษามาต, มนฤดิ แซมม่า, จันทร์จิรา ชัยภรณฤทธิ์ และณัตยา สิงห์สุติน สุภาพจิตของผู้สูงอายุ ตำบลท่าเจี้ยว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	132
สายฝน หนูเล็ก, อิมรัตน์ อินธรักษ์, มนชยา บุญช่วย และธัญญารัตน์ ศุภภารนรเศรษฐ์.....	142
การวิเคราะห์เนื้อหาบทความภาษาไทยในสารวิชาการด้านการท่องเที่ยว ช่วง พ.ศ. 2555-2562.....	149
กลมรัตน์ เข็อเสือน้อย และพrhoชนิตว์ ลีนาราช.....	155
การศึกษาความสามารถและความต้องการพัฒนาทักษะภาษาจีนของพนักงานต้อนรับ ส่วนหน้าของโรงแรมในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	164
วนานา แฉ่เช่น.....	173
การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรมของตำบลบ้านเขียน อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท กนิษฐา อ่อนศิริ และสุภากรณ์ สดวก.....	173
การสร้างความมั่นคงทางอาหารของชุมชนบ้านห้องคุ้ง จังหวัดกำแพงเพชร ศิริอิดา หวานอง, มาติกา นันตา, วานสา อาจสาลิกรณ์ และพิษณุ บุญนิยม.....	173
ภูมิปัญญาผ้าทอบ้านหนองบ่อ จ.อุบลราชธานี สู่การสร้างสรรค์ nauk scilip ชุด ลงช่วง เข็นใหม่สวบ้านหนองบ่อทอผ้าลายปราสาทผึ้ง.....	173
วราวดา วุฒิช่วย.....	173
การศึกษาความแตกต่างของระดับความรู้ ทัศนคติ การสื่อสารข้อมูล พฤติกรรม และ บรรยายกาศทางด้านความปลดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานระหว่างแรงงาน ไทย เมียนมา ลาว และกัมพูชากรณีศึกษาในภาคตะวันออก.....	173
รังสรรค์ ม่วงโสส, ชาญชัย สุขุม, พรรัมภา กาญจนสิงห์ และขวัญประชา ป้องป้อม.....	173
การเพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำแผนชุมชนโดยใช้ทุนทางสังคมเป็นฐาน บ้านวังน้ำ ตำบลวังยาง อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร.....	173
ณัชพร บุณเพชร, ณัฐนิชา เจตเกษตร, รัชฎากร วินิจกุล และชาลิสา ศิริธรรมเกตุ.....	173

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุ้ง

การออกแบบประสบการณ์สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยด้วยกิจกรรมในชุมชนที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว
เพื่อเป็นแรงวัลของจังหวัดภูเก็ต

Experiencing designs for Thai tourists with community activities matching up incentive travel pattern in Phuket

นิติ ชุ้นฉัน¹

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

การออกแบบประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างเอกลักษณ์ให้แก่พื้นที่และความประทับใจในการเดินทางให้แก่นักท่องเที่ยว การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กิจกรรมในชุมชนที่เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งใช้รูปแบบการเดินทางที่มีความหลากหลาย เช่น จังหวัดภูเก็ต ที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงจูงใจ 22 คน ในชุมชนจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ชุมชนเมืองภูเก็ต ชุมชนบางโรง ชุมชนบ้านแขวน และชุมชนบ้านเกาะโนلن นอกจากนั้นเครื่องมือของการศึกษาคือการสนทนากลุ่มอย่างและการสังเกต หลังจากนั้นจึงนำมาระบุรณาการและประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนทั้ง 4 แห่งมีกิจกรรมที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์อย่างหลากหลาย นอกจากนั้นแต่ละชุมชนมีกิจกรรมที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากกว่า 1 กิจกรรมต่อชุมชน ซึ่งผลของการศึกษาครั้งนี้ได้แสดงกิจกรรมในชุมชนที่เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลไว้อย่างละเอียดในบทความ ซึ่งผู้ประกอบการและนักวิชาการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมสมอไป

คำสำคัญ: ประสบการณ์ กิจกรรม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัล

Abstract

Experience designs was utilizing identity to community and impressing to tourists. The study aimed to analyze communities' activity to improve tourists' experience matching up incentive travel pattern in Phuket. The qualitative research method, the data was collected from 22 Thai tourists who travelling with incentive in four Phuket communities; Phuket Old Town community, Ban Bang Rong community, Ban Ka Nan community, and Kho Lon community. Moreover, the focus group and observation were instrument to collect the information. In addition, the information was examined with descriptive analysis.

The results showed that there were various activities in the four communities to improve experience for tourists. Moreover, each community could support tourists more than one activity. The results presented completely activities in communities to increase tourists' experience. The entrepreneur and academic could apply the better.

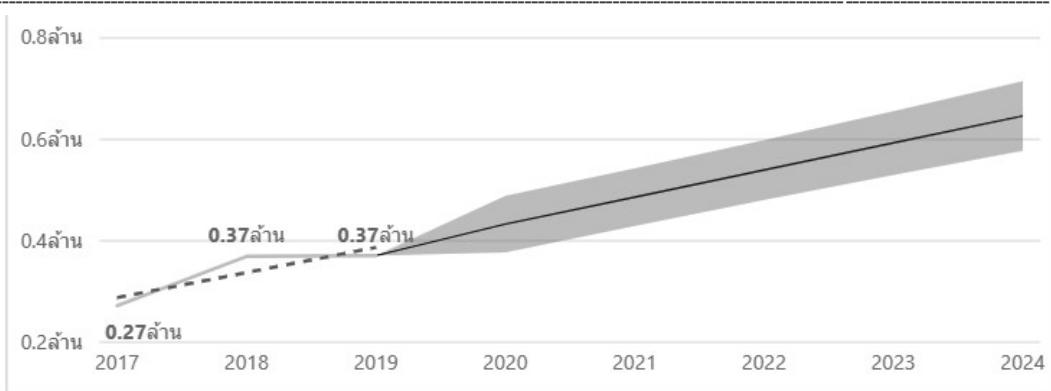
Keywords: Experience, Activity, Incentive travel

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลเป็นธุรกิจรูปแบบหนึ่งที่มีศักยภาพของประเทศไทยที่แต่ละองค์กรนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจูงใจและยกย่องส่งเสริมพนักงานในองค์กร จำกสติ๊ดิชของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงจูงใจจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 3.7 แสนคน (แสดงดังภาพที่ 1) จากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลจำนวน 2,734 ครั้ง (แสดงดังภาพที่ 2) และรั้งรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนเงิน 2.02 หมื่นล้านบาท (แสดงดังภาพที่ 3) แต่ยังไงก็ตามเมื่อพิจารณาจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นเมืองแห่งใหม่ (MICE city) ของประเทศไทยมีจำนวนการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลลดลงจากเดิม ปี พ.ศ.2561 มีจำนวน 9.27 หมื่นคน แต่ปี พ.ศ.2562 มีจำนวนเพียง 7.97 หมื่นคน (แสดงดังภาพที่ 4) ทำให้มีรายได้ลดลงเช่นเดียวกัน ปี พ.ศ.2561 มีรายได้ 5.19 พันล้านบาท แต่ปี พ.ศ.2562 มีจำนวนเพียง 4.34 พันล้านบาท (แสดงดังภาพที่ 5) จึงทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ เร่งพัฒนาเพื่อชูจุดขายให้จังหวัดภูเก็ตให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลที่ได้เด่นของเอเชีย (ไทยโพสต์, 2562)

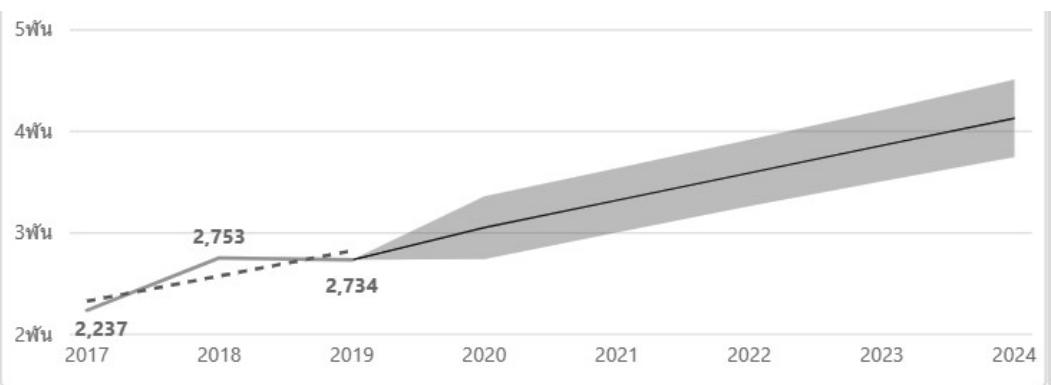
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

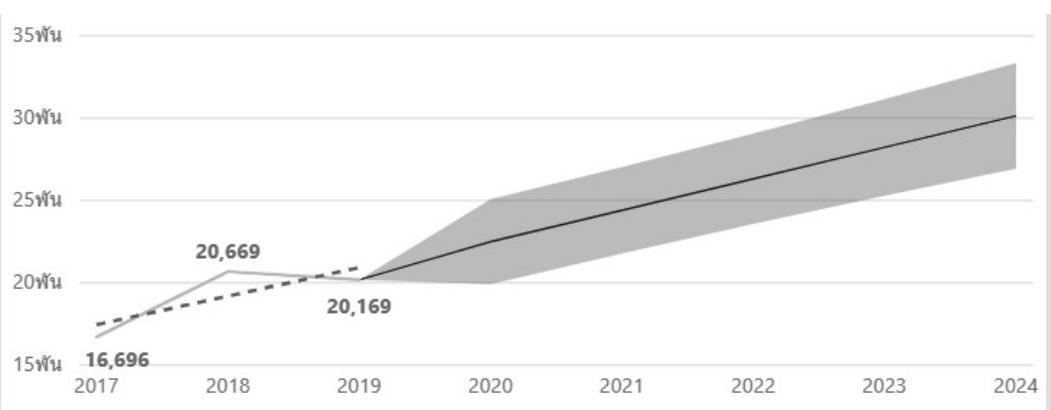
ภาพที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ยื่นเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทย

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (2562)

ภาพที่ 2 จำนวนการท่องเที่ยวที่ยื่นเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทย

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (2562)

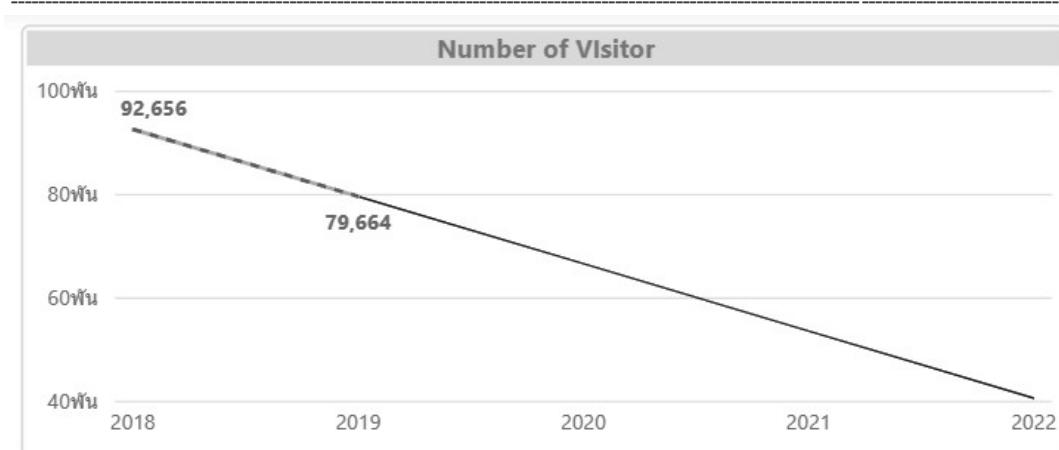

ภาพที่ 3 รายได้จากการท่องเที่ยวที่ยื่นเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทย

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (2562)

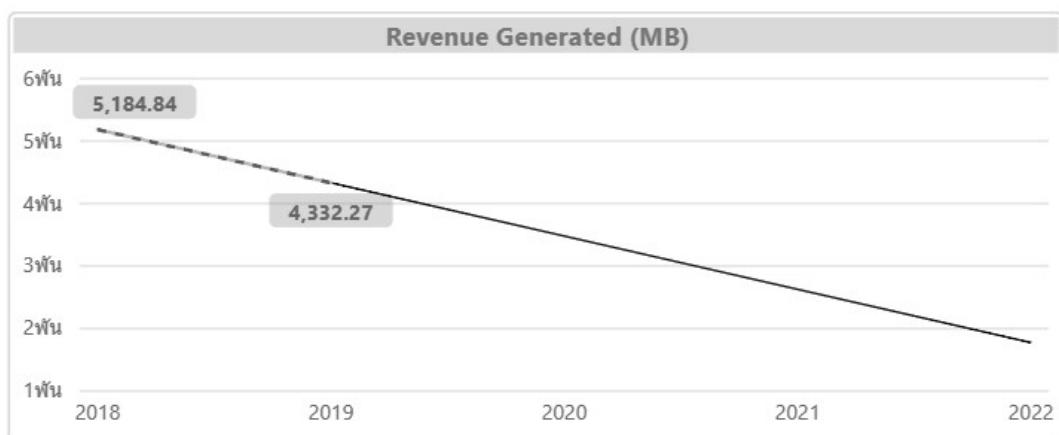
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม

ภาพที่ 4 จำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (2562)

ภาพที่ 5 รายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (2562)

การออกแบบประสบการณ์ (Experiencing designs) เป็นรูปแบบหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เป็นเจ้าของพื้นที่กับนักท่องเที่ยว (Jennings and Nickerson, 2006) โดยนักท่องเที่ยวมีเป้าหมายเพื่อมุ่งแรงหาประสบการณ์ที่แท้จริงในแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี วิถีการดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมในการชุมชน (Perreault, Dorden, and Dordon, 1979) ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนจะต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวและถูกปฏิบัติเช่นเดียวกับคนท้องถิ่นนั้น ๆ (Existential tourists) นอกจากนั้นการออกแบบประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือที่ทำความเข้าใจเส้นทางของลูกค้า (Customer journey) เพื่อออกแบบทุกจุดสัมผัสและประสบการณ์ที่น่าประทับใจน่าจดจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองโบราณ (DNA) ของจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่ต้องมีความสอดคล้อง (Congruence) ความสม่ำเสมอคงความคงคล่อง (Consistency) ความต่อเนื่อง (Continuity) เพื่อทำให้จุดหมายปลายทางมีความแตกต่างและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว (องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, 2562) ซึ่งการออกแบบประสบการณ์มีความสอดคล้องกับแนวคิดของการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลที่ต้องสร้างความแปลกใหม่ ความพิเศษไม่เหมือนใคร และความทรงจำที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นหากสามารถวิเคราะห์กิจกรรมที่เหมาะสมจะช่วยสร้างประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย (Mair, 2015; Unger, Uriely, & Fuchs, 2016)

การศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดที่ขาดผลการศึกษาที่เนื้อหาขั้นต่ำของการออกแบบประสบการณ์ด้วยกิจกรรมในชุมชนที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ต จึงทำให้มีความสามารถกำหนดนโยบายของการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลที่เหมาะสมสำหรับชุมชนในจังหวัดภูเก็ต ดังนั้นผลการศึกษาครั้งนี้จึงข่ายขยายแนวคิดเพื่อก้าวหน้ากิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับความต้องการ

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในจังหวัดภูเก็ต อีกทั้งยังสามารถเริ่มสร้างประสบการณ์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งในอนาคตได้ด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาครรั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ได้แก่

2.1 เพื่อวิเคราะห์กิจกรรมในชุมชนที่เสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

2.2 เพื่อออกแบบประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมในชุมชนที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งที่ 3 กำหนดโดยคณะกรรมการวิจัย จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ : พื้นที่ของการศึกษาซึ่งเป็นชนบทที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วย

4 អមុន ត្រូវការ អមុនមើគុរោករៀត អមុនបានវិនិច្ឆ័យ អមុនបានរៀបចំ និងអមុនបានរៀបចំលទ្ធផល

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา: การศึกษาครรภ์ในประเทศไทยเดินการศึกษาด้วยการออกแบบแบบกิจกรรมในชุมชนเพื่อสร้างประสบการณ์ เกี่ยวกับการเจ็บป่วยทั่วไปที่สำคัญ เช่นเป็นไข้ ลักพาตัว จังหวัดภาคใต้

3.3 ขอบเขตด้านเวลา : การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

4. การบทบาทนวัตกรรมการรบ

4.1 การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล หมายถึง การเดินทางเพื่อเป็นรางวัลไว้รับเครื่องมือในการบริหารจัดการรูปแบบหนึ่งที่มอบประสบการณ์ในการเดินทางที่มีความพิเศษเพื่อเป็นการสร้างแรงกระตุนและ/หรือเพื่อยกย่องส่งเสริมผู้ที่เข้าร่วม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ขึ้นซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร (Society of Incentive and Travel Executives, 2001) นอกจากนี้ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์กรมหาชน) (2556) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลไว้รับ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดการจัดน้ำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้แก่นักงานหรือบุคคลที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่บังคับห้ามขององค์กรเป็นหัวข้อพิเศษของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) ประเภทกลุ่ม คือการจัดน้ำเที่ยวแก่พนักงานเป็นกลุ่ม และเป็นที่นิยมโดยทั่วไป และ 2) ประเภทบุคคล คือ นักท่องเที่ยวมีสิทธิเลือกสถานที่ท่องเที่ยวได้แต่ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นการท่องเที่ยวในประเทศ นอกจากนี้องค์ประกอบสำคัญของการสร้างความประทับใจในการจัดการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลควรยึดหลักเกณฑ์สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) สร้างสรรค์ (Creativity) ผู้ให้บริการควรใช้ความคิดเพื่อสร้างสิ่งใหม่กิจกรรมใหม่ให้มีความสด潁ดังกับลักษณะทางประชาติของผู้เดินทาง โครงการ และองค์กร เช่น การจัดรถนำขบวนจากท่าอากาศยานลิสเบอร์รานาที่พักเมืองผู้เดินทางเป็นผู้บริหารระดับสูง 2) ไม่ธรรมดា (Unusual) กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลต้องเป็นกิจกรรมที่เหนือความคาดหมาย ไม่ใช่สิ่งธรรมดา ที่ผู้ใช้บริการสามารถพบได้จากการท่องเที่ยวทั่วไป เช่น การจัดให้รับประทานอาหารที่ланในวัดพระเซตุพันวิมลลังกาาราม เป็นต้น 3) มีความเฉพาะตัว (Customized/Personalized) ผู้บริการควรเน้นความเฉพาะตัวของห้องของค์กร และตัวบุคคล ซึ่งในส่วนของตัวบุคคล ควรเน้นความเฉพาะตัวเป็นรายคนโดยให้ความสำคัญแก่ตัวบุคคล และต้องสดแพร่กิจกรรมภูมิใจแก่ตัวบุคคล เช่น การจัดวางบัตรแสดงความยินดีจากประธานบริษัทหรือการปักชื่อที่เสื้อยืดที่ระบุลีก เป็นต้น นอกจากนั้นจุดหมายปลายทางแต่ละแห่งควรต้องทำให้หันหน้าท่องเที่ยว ได้รับประสบการณ์ที่เติมเต็มความทรงจำได้อย่างมีคุณค่าที่สุดเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาด้วย (Mair, Jin, & Yoo, 2016) ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มแรงขับเคลื่อนในการสร้างผลงานให้แก่องค์กร เนื่องจากเป็นรางวัลที่สามารถสร้างความประทับใจ และประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้เข้าร่วมเดินทาง อีกทั้งการออกแบบการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น สร้างสรรค์ และมีลักษณะเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร ยังช่วยสร้างความพิเศษ และความภาคภูมิใจให้กับผู้ร่วมเดินทาง

4.2 การออกแบบประสบการณ์การท่องเที่ยว เป็นการนำบริบททางการท่องเที่ยวมาบูรณาการให้เกิด กระบวนการทางความคิดรูปแบบใหม่ โดยนำการสร้างประสบการณ์ให้กับลูกค้า (Customer experience) ที่เน้นการสร้างคุณค่าเพื่อการสร้างประสบการณ์ร่วมทางความรู้สึกนิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการเน้นความสำคัญในยังที่ความต้องการของลูกค้า (ผู้บริโภค/นักท่องเที่ยว) เป็นหลัก (Cabanas, 2019; Isabelle & Wided, 2013) ซึ่งกระบวนการออกแบบสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน (แสดงดังภาพที่ 6) ที่เริ่มต้นด้วยการสำรวจและเก็บข้อมูลของกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละชุมชน ต่อจากนั้นจึงสร้างหรือประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยว และสุดท้ายจึงนำแนวคิดไปทดสอบและปรับปรุง (ศุภณัชร์ งานออกแบบ, 2560)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

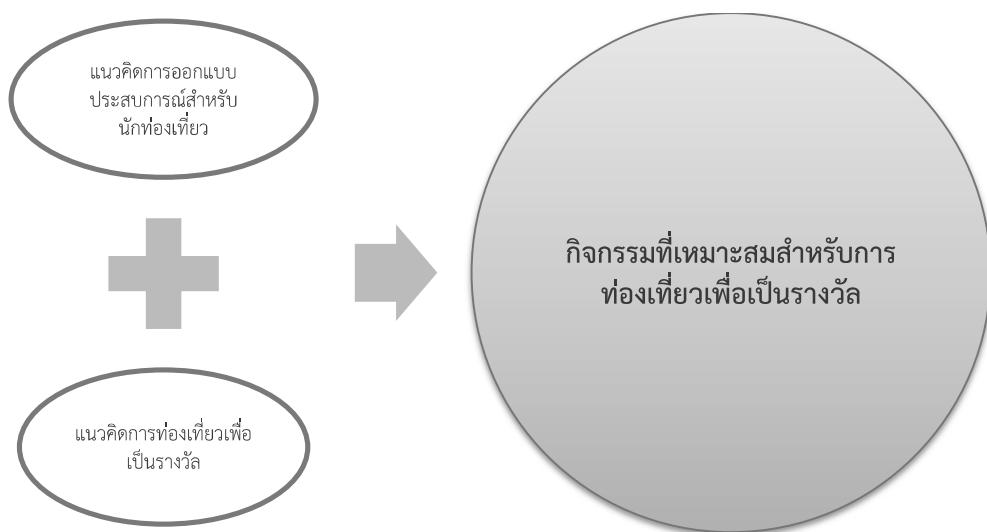

ภาพที่ 6 กระบวนการออกแบบ

ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (2560)

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัยในการศึกษาใช้แนวคิดในการออกแบบประสบการณ์สำหรับนักท่องเที่ยวและแนวคิดของ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงจูงใจในการออกแบบประสบการณ์ด้วยกิจกรรมในชุมชนที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแรงจูงใจของจังหวัดภูเก็ต รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method) ในการดำเนินการวิจัยเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วจึงนำมามาวิเคราะห์เชิงเหตุและผล โดยมีรายละเอียดดัง ๆ ดังต่อไปนี้

พื้นที่ในการศึกษาได้กำหนดชุมชนที่มีศักยภาพการของจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วย 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเมืองเก่าภูเก็ต ชุมชน บางโรง ชุมชนบ้านแข่นน และชุมชนบ้านกลางให้ลุน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ การศึกษากำหนดเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเจเนเรชั่น Z (Generation Z) โดยเป็นผู้ที่เกิดหลัง พ.ศ.2540 แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้เลือกเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 – 23 ปีที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงจูงในชุมชน

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์ฯ

ทั้ง 4 แห่งเท่านั้น ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience sampling) จำนวน 22 คน

วิธีการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้จำนวน 2 วิธีการ โดยวิธีการแรกคือการสนทนากลุ่มย่อย (Focus-group interview) ด้วยการใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อร่วบรวมข้อมูลด้วยคำถามปลายเปิด ซึ่งคำามประกอบด้วย “กิจกรรมที่มีศักยภาพในชุมชนของจังหวัดภูเก็ต” “กิจกรรมในชุมชนของจังหวัดภูเก็ตที่ช่วยเพิ่มประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว” “กิจกรรมในชุมชนของจังหวัดภูเก็ตที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล” ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม และดำเนินการเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่มจำนวน 45 นาทีถึง 1 ชั่วโมง 15 นาที และวิธีการที่สองคือ การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการเพื่อทำให้เข้าใจองค์ประกอบและเข้าใจเหตุการณ์ได้กว้างมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนที่เริ่มต้นจากการจัดระเบียบเนื้อหาข้อมูลซึ่งจัดข้อมูลตามรหัส แล้วจึงนำมาสรุปตามกรอบวัสดุประสงค์ของการวิจัย หากข้อมูลมีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีคุณภาพและสามารถตอบปัญหาการวิจัยได้ จึงนำข้อมูลทั้งหมดดีความผลการวิจัยตามแนวคิดที่กำหนดໄວ นอกจากนั้นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลให้วยิ่งการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเหลี่ยม (Triangulation) (Streubert & Carpenter, 2007) ประกอบด้วย การตรวจสอบด้านทฤษฎี ด้านข้อมูลและด้านผู้วิจัย ด้วยวิธีการตรวจสอบด้วยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสนทนากลุ่ม อุ่ย และการสังเกตมาเบรี่ยบเที่ยบในประเด็นต่าง ๆ เพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ทั้งนี้การนำเสนอข้อมูลได้นำเสนอแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) (Corbin & Strauss, 2008; Saunders, Lewis & Thornhill, 2009)

7. ผลการวิจัย

กิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวจะช่วยสร้างความทรงจำในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้แก่นักเดินทางได้เป็นอย่างดี ซึ่งกิจกรรมที่ออกแบบต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่หรือชุมชน ซึ่งจากการวิเคราะห์กิจกรรมในชุมชนที่เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ต พบว่า ชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นชุมชนที่มีศักยภาพที่จะรองรับนักเดินทางเพื่อเป็นรางวัลได้เป็นอย่างดี ซึ่งชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ตมีสถานที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจากผู้คนหลากหลายเชื้อชาติและเชื้อชาติเข้ามาอาศัยอยู่และประกอบอาชีพค้าขาย อีกทั้งยังสร้างลักษณะตึกแถวในรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลมาจากบ้านและสิงคโปร์ ที่เรียกว่า “ชีโนโปรตุเกส” โดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวต้องสะท้อนถึงความเป็นวัฒนธรรมแบบพื้นที่นัก การเรียนรู้วัฒนธรรมและการเดินทาง ด้วยชุดดังเดิมของคนท้องถิ่นด้วยชุดเบาๆ-ยาย่า การชนพิธีภูมิที่ทำให้ทัวร์ที่บ่งบอกเรื่องราวของภูเก็ตจากอดีตจริงปัจจุบัน การฟังดนตรีจากกู่เจ้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน และการริบลลงองรสชาติอาหารและเครื่องดื่มแบบท้องถิ่น นอกจากนั้นแล้วกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ให้ความสนใจ เช่น การทำกิจกรรมของที่ร้านลีกิบาร์เวลอนนคนเดินฉิมแจ้ ที่เป็นถนนคนเดินแต่ใหม่ในย่านเมืองเก่าภูเก็ต นอกจากนั้นการได้ลิ้มลองรสชาติโอลิฟิโนเมด จากร้านทองที่ริมแม่น้ำท่าจีน ย้อมทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดีขึ้นเดียวagain และสิ่งที่นักจัดการการเดินทางควรพิจารณาคือการเลือกใช้จุดแข็งจากร้านอาหารบลูอิสฟิล์ฟเพื่อเป็นสถานที่สอนทำอาหารไทยและอาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ก่อปรกับมีเซฟร์ดับบิลิชั่นลินลาร์ทหากสามารถนำเอกลักษณ์ที่นี่ผนวกไปโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลย่อมทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่สนและมีความแตกต่างจากข้อมูลอื่น ๆ ด้วย

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุ้ง

ภาพที่ 8 กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงวัลในชุมชนเมืองเก่าภูเก็ต

การเริ่มสร้างกิจกรรมให้เกิดขึ้นท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงดึงดูดให้คนต้องเดินทางมาโดยต้องพิจารณาถึงกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้วิถีชีวันได้อย่างแท้จริง ซึ่งชุมชนบางโรงเดิมเป็นเมืองท่า ที่คนต้องเดินทางไกลเพื่อประกอบอาชีพการเกษตรและการประมง หากนักท่องเที่ยวได้สัมผัส วิถีชีวิตที่แท้จริงจะเป็นทางเลือกสำหรับการเริ่มสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวควรได้รับต้องได้สัมผัส ความดึงดีใจของห้องถัง อีกท一起 การทำกิจกรรมบริเวณป่าชายเลนที่เป็นนิเวศน์มีความสมบูรณ์มากที่สุดในจังหวัดภูเก็ตและยังเป็นแหล่งที่มี ทรัพยากรสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ นักจัดการการเดินทางควรพิจารณานำจุดแข็งของที่นี่มาพัฒนา เช่น อาหารทะเลที่มีความสดใหม่ โดยเฉพาะการนำกุ้งมังกรเจ็ดสี ซึ่งเป็นอาหารทะเลที่มีชื่อเสียงมาประยุกต์ร่วมกับสร้างสรรค์เมนูอาหารที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนั้นการสร้างสรรค์กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ภูริทัศน์ ซึ่งเป็นสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication: GI) เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประจำหนึ่งของจังหวัดภูเก็ต เช่น การทำแยนสับปะรด การทำ บาร์บีคิวด้วยสับปะรด ฯลฯ หรือนักท่องเที่ยวบังทึกกิจกรรมเพื่อรับผิดชอบแก่สังคม (Corporate social responsibility: CSR) ด้วยการปลูกป่า ชายเลนเพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นอีก ซึ่งกิจกรรมดังต่อไปนี้ ในชุมชนบ้านบางโรงมีความโดดเด่นและเหมาะสมกับพุทธิกรรมของ นักท่องเที่ยวเพื่อเป็นแรงดึงดูด

การเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องมีความเหมาะสมกับพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมที่นักจัดการการเดินทาง สามารถพิจารณาในชุมชนบ้านเก่าโดยเน้นมีความหลากหลายเช่นเดียวกัน โดยเกาะโลกลเป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์แบบบวถีชาวประมง และมีจุดเด่นกีบภากปลายผ้าตัก ซึ่งกิจกรรมที่แนะนำสำหรับนักท่องเที่ยวคือการได้มีส่วนร่วมในการชมธรรมชาติที่มีความงดงาม สมบูรณ์ และการได้สัมผัสถกการตอกหมึกโดยวิถีที่เป็นสัตว์สัมภัญญาณของชุมชนสามารถพบได้เฉพาะเกาะโลกลเท่านั้น นอกจากนั้นการนำ หมึกโดยวิถีที่สามารถทำได้ตามปกติอาหารตามความต้องการของนักท่องเที่ยวจะให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดีอีกด้วย กิจกรรมต่อมาที่นักท่องเที่ยวควรได้มีส่วนร่วมคือกิจกรรมผ้ามัดย้อมหรือผ้าตักที่ใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมาสร้างสรรค์ลดลายที่สะท้อน ถึงวิถีชีวิชชาภูเก็ตในยุคหนึ่งๆ จะทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์และความทรงจำจากการท่องเที่ยวที่ตนเองประดิษฐ์เองอีกด้วย

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6

วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ภาพที่ 9 ภาพประกอบการทำกิจกรรมการทำกระดาษท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในชุมชนเกาะโกลน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในแต่ละจุดหมายปลายทางย่อมต้องการได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ความทรงจำ การคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทำกระดาษท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในชุมชนบ้านแหนน ซึ่งเป็นชุมชนที่ปรับปรัชิตาสตร์ตั้งแต่ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีจุดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้นการคัดเลือกกิจกรรมของชุมชนนี้จึงต้องมีความเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ การได้ทำกิจกรรม บริเวณเรือนไทยสมัยท้าวเทพกัชตี-ท้าวศรีสุนทร (สมรัชกาลที่ 1) ซึ่งสามารถให้เรียนรู้การประกอบอาหาร โดยเฉพาะขนมพื้นเมืองและขนมท้องถิ่นโน่นราสามห้าได้ยากในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ควบคู่กับวิชวิชิตในปัจจุบันได้ดีมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการได้ชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์จากประชุมชุมชนบ้านจช่วยทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นชุมชนบ้านแหนนยังมีการออกกำลังกายที่น้ำตกธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์เข้าไว้ด้วยกัน คือ “โนราบิก” เกิดจากการผสมผสานระหว่างการว่ายน้ำและการออกกำลังแบบแอโรบิก จึงทำให้กิจกรรมการออกกำลังกายมีความแตกต่างและโดดเด่นจากชุมชนแห่งอื่น ๆ ด้วย

การเลือกกิจกรรมของแต่ละชุมชนที่มีความโดยเด่นสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ที่ได้ให้แก่นักท่องเที่ยว โดยต้องเลือก กิจกรรมที่เหมาะสมตามความต้องการและระยะเวลา รวมถึงข้อจำกัดอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้นักจัดการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในจังหวัดภูเก็ตสามารถเลือกทำกิจกรรมในชุมชนใดชุมชนหนึ่งที่ได้ศึกษาหรือสามารถนำความหลากหลายในการทำกิจกรรมระหว่างชุมชนก็ได้ ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงได้เคราะห์ทิศกิจกรรมในชุมชนที่เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดภูเก็ตเพื่อให้นักจัดการการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

8. สรุปการวิจัย

การจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการสร้างความประทับใจและประสบการณ์แปลกใหม่ที่ไม่สามารถหาได้จากการท่องเที่ยวโดยทั่วไปให้แก่ผู้ร่วมเดินทาง ซึ่งกิจกรรมดัง ๆ ในชุมชนจังหวัดภูเก็ตถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถเพิ่มเติมเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลที่จะทำให้เกิดความน่าสนใจและความสนุกสนานที่จะช่วยสังเคราะห์ความทรงจำที่ได้ให้แก่ผู้เดินทาง แต่อย่างไรก็ตามการเลือกกิจกรรมในการนำไปประยุกต์ใช้นักจัดการการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

9. ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้ประโยชน์

การจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้ประสบความสำเร็จควรต้องมีการพัฒนากิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และมอบประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลสถาบันที่สามารถเพิ่มเติมเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลแต่ละครั้งจึงต้องวางแผนการจัดกิจกรรมตามความสนใจของกลุ่มเป้าหมายและวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียดเพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมให้เกิดความเพิ่งพอใจสูงสุด นอกจากนั้นแล้วกิจกรรมในชุมชนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ อีกที่ต้องพิจารณาควบคู่กันไปเพื่อสร้างความประทับใจสูงสุดให้แก่ผู้ร่วมเดินทาง ดังนั้นนักจัดการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจึงต้องพิจารณาทุกรายละเอียดเพื่อให้นักเดินทางมีความประทับใจต่อจุดหมายปลายทาง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไปควรพิจารณาอนุมongให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลในจังหวัดภูเก็ตให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานของการจัดการจุดหมายปลายทาง (Destination management organization) เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานการท่องเที่ยวและกิจการจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว การศึกษาครั้งต่อไปต้องศึกษากลุ่ม (Segment) ของนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล เนื่องกลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชน หรือหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น เพื่อสามารถพัฒนากิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยวได้มากยิ่งขึ้น

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์กุม

---

10. เอกสารอ้างอิง

- ไทยโพสต์. (12 กันยายน 2562). 'ทีลีบ'บัน 'ภูเก็ต'สู่เมืองไมซ์วิลต์คลาส. (ข่าว) สืบค้นจาก <https://www.thaipost.net/main/detail/45615>
- ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. (2560). คู่มือการออกแบบบริการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ.
- สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน). (2562). สถิติอุตสาหกรรมไมซ์. (รายงานการสำรวจ). สืบค้นจาก <https://intelligence.businesseventsthailand.com/en/page/mice-statistics>
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. (2562). ออกแบบการท่องเที่ยว (Tourism Experience Design). (บทวิเคราะห์). สืบค้นจาก <https://www.passagethailand.com/th/portfolio/tourism-experience-design2/>
- Cabanas, E. (2019). Experiencing Designs and Designing Experiences: Emotions and Theme Parks from a Symbolic Interactionist Perspective. *Journal of Destination Marketing & Management*.
- Corbin, J. & Strauss, A. (2008). *Basics of Qualitative Research*. London: Sage.
- Isabelle, F. and Wided, B. (2013). *Marketing and Designing the Tourist Experience*. Oxford: Goodfellow Publishers Ltd.
- Jennings, G., and Nickerson, N. P. (2006). Quality tourism experiences. In G. Jennings and B. Weiler (Eds.), Mediating meaning: Perspectives on brokering quality tourist experiences., pp. 294-310 Burlington, MA: Elsevier Butterworth Heinemann.
- Mair, J. (2015). Incentive travel: A theoretical perspective. *Event Management*, 19(4), 543-552.
- Mair, J., Jin, X. C., & Yoo, J. J. E. (2016). Exploring the Site Selection Decisions of Incentive Travel Planners. *Event Management*, 20(3), 353-364.
- Perreault, W.D. , Dorden, D.K. , and Dordon, W.R. , (1979). A Psychological Classification of Vacation Lifestyles. *Journal of Leisure Research*, 9(1). 208-24
- Saunders, M. Lewis, P. & Thornhill, A. (2009). *Research Methods for Business Students*. London: Prentice Hall.
- Streibert, S. & Carpenter, D. R. (2007). *Phenomenology as Method: Qualitative Research in Nursing: Advancing the humanistic Imperative*. (4th ed.) Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins.
- Thailand Convention & Exhibition Bureau. (2016). *Introduction to MICE Industry*. (2nd ed.). Bangkok: Thailand Convention & Exhibition Bureau.
- Unger, O., Uriely, N., & Fuchs, G. (2016). The Business Travel Experience. *Annals of Tourism Research*, 61, 142-156.